अवाप्सीःअवाप्तवानसि भोज्यांभोजवंशजां ॥ ३१ ॥ सौभंखेचरंपुरं ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ नृशंस्यंनिर्दयत्वं दीर्घपाठेत्वाङ्पूर्वोयंशब्दोज्ञेयः ॥ ३५ ॥ आसीनंचैत्यमध्येत्वांचैत्यंआयतनं आध्यात्मिकं
हृदयपुंडरीकंबाह्यंदेवालयादि चित्तमध्यस्थमित्यपिपाठः नित्यमध्यस्थमितिपाठेपिमध्यंहृदयाज्जमेव ॥ ३६ ॥ आत्मनैवनिमित्तांतरंविना आत्मसात्आत्ममात्रं ॥ ३७ ॥ युगादौतववार्ष्णेयेत्यादिसार्ध

तथापर्जन्यघोषेणरथेनादित्यवर्चसा ॥ अवाप्सीर्महिषींभोज्यांरणेनिर्जित्यरुक्मिणं ॥ ३१ ॥ इंद्रद्युम्नोहतःकोपाद्यवनश्चकसेरुमान् ॥ हतःसौभपतिःशाल्वस्त्व
यासौभंचपातितं ॥ ३२ ॥ एवमेतेयुधिहताभूयश्चान्यान्शृणुष्वह ॥ इरावत्यांहतोभोजःकार्तवीर्यसमोयुधि ॥ ३३ ॥ गोपतिस्तालकेतुश्चत्वयाविनिहतावु
भौ ॥ तांचभोगवतींपुण्यामृषिकांतांजनार्दन ॥ ३४ ॥ द्वारकामात्मसात्कृत्वासमुद्रंगमयिष्यसि ॥ नक्रोधोनचमात्सर्यंनानृतंमधुसूदन ॥ त्वयितिष्ठतिदाशा
र्हननृशंस्यंकुतोनृजु ॥ ३५ ॥ आसीनंचैत्यमध्येत्वांदीप्यमानंस्वतेजसा ॥ आगम्यऋषयःसर्वेऽयाचंताभयमच्युत ॥ ३६ ॥ युगांतेसर्वभूतानिसंक्षिप्यमधुसूद
न ॥ आत्मनैवात्मसात्कृत्वाजगदासीःपरंतप ॥ ३७ ॥ युगादौतववार्ष्णेयनाभिपद्मादजायत ॥ ब्रह्माचराचरगुरुर्यस्येदंसकलंजगत् ॥ ३८ ॥ तंहंतुमुद्यतौघो
रौदानवौमधुकैटभौ ॥ तयोर्व्यतिक्रमंदृष्ट्वाक्रुद्धस्यभवतोहरेः ॥ ३९ ॥ ललाटाज्जातवान्शंभुःशूलपाणिस्त्रिलोचनः ॥ इत्थंतावपिदेवेशौत्वच्छरीरसमुद्भवौ
॥ ४० ॥ त्वन्नियोगकरावेताविति मेनारदोब्रवीत् ॥ तथानारायणपुराक्रतुभिर्भूरिदक्षिणैः ॥ ४१ ॥ इष्टवांस्त्वंमहासत्रंकृष्णचैत्ररथेवने ॥ नैवंपरेनापरेवाकरिष्यं
तिकृतानिवा ॥ ४२ ॥ यानिकर्माणिदेवत्वंबालएवमहाबलः ॥ कृतवान्पुंडरीकाक्षबलदेवसहायवान् ॥ कैलासभवनेचापिब्राह्मणैर्न्यवसःसह ॥ ४३ ॥ वैशंपाय
नउवाच एवमुक्तामहात्मानमात्माकृष्णस्यपांडवः ॥ तूष्णीमासीत्ततःपार्थमित्युवाचजनार्दनः ॥ ४४ ॥ ममैवत्वंतवैवाहंयेमदीयास्तवैवते ॥ यस्त्वांद्वेष्टिसमांद्वे
ष्टियस्त्वामनुसमामनु ॥ ४५ ॥ नरस्त्वमसिदुर्द्धर्षहरिर्नारायणोह्यहं ॥ कालेलोकमिमंप्राप्तौनरनारायणावृषी ॥ ४६ ॥ अनन्यःपार्थमत्तस्त्वंत्वत्तश्चाहंतथैवच ॥
नावयोरंतरंशक्यंवेदितुंभरतर्षभ ॥ ४७ ॥

श्लोकत्रयंक्वचिन्नदृष्टं यस्यकृतिरिदंसकलं असौदेवोपित्वन्नियोगकरइतिविपरिणामेनयोज्यं ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ कर्माणिपूत
नावधादीनि ॥ ४३ ॥ एवंतत्पदार्थस्वरूपंप्रपंच्यतस्यत्त्वंपदार्थाभेदमाह एवमिति ॥ ४४ ॥ ममैवत्वंब्रह्मणएवस्वरूपंजीवः तवैवाहंजीवस्यैवशुद्धंरूपंब्रह्मनततोन्यत् येमदीयास्तवैवते ब्रह्मगताऔपाधिकाःसर्वेश्वरत्वा
दयस्तेपिजीवस्यैव तस्माद्योजीवंद्वेष्टिसब्रह्मद्वेष्टियोजीवंयातिसब्रह्मयाति अद्रोहीसन्सर्वभूतेषुभगवद्भावंपश्येदित्यर्थः ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ननुमित्रयोर्ममात्मात्वंतवात्माहमित्यभेदोपचारादृष्टःनत्वभेदइत्याशंक्याहा
नन्यइति मित्रयोर्हिअन्यत्वंप्रत्यक्षदृष्टंतदिहनिरस्यते अपूर्वार्थज्ञापकत्वाद्वाक्यस्य अनन्यत्वमप्यौपचारिकमस्त्वित्याशंक्याह नावयोरिति अंतरंभेदः वेदितुंविचारयितुं जीवेशयोर्भेदोदुर्निरूपइत्यर्थः तथा
हि किंदेहभेदादात्मभेदउतात्मभेदात् नाद्यः कायव्यूहकृतयोगिन्यव्याप्तेः नांत्यः उपाधिपरामर्शंविनाभेदस्याविभाव्यमानत्वात् मुक्तात्मानौजीवेशौवानस्वभावभिन्नौ उक्तहेतोः घटमठाकाशवदिति ॥ ४७ ॥

Digitized by Google